

Tolkningsfrågor

- 1) Föreligger en konflikt mellan den nationella lagstiftningen och [unionsrätten], närmare bestämt mellan artikel 19.5 och 19bis i D.P.R. 633/72 (dekret från republikens president) (den nationella lagstiftning genom vilken ordningen med den s k "andelen icke-avdragsgill mervärdesskatt" regleras) och artikel 17.2 a i direktiv EG nr 77/388 av den 17 maj 1977 ⁽¹⁾?
- 2) Är den olikhet i behandlingen som föreligger mellan italienska aktörer inom hälso- och sjukvårdssektorn, vilka betraktas som slutkonsumenter (vilka ska erlägga mervärdesskatt) och aktörer inom hälso- och sjukvårdssektorn i andra medlemsstater i unionen (Belgien, Bulgarien, Tyskland, Grekland, Frankrike och Spanien) vilka betraktas som "mellanhänder" (med rätt att göra avdrag för mervärdesskatt) [förenlig med unionsrätten]?
- 3) Föreligger det en olikhet i behandling vad gäller mervärdesskattesystemet mellan de olika medlemsstaterna i unionen då, istället för det undantag från mervärdesskatteplikt som tillämpas i Italien, i andra medlemsstater i unionen (Belgien, Bulgarien, Tyskland, Grekland, Frankrike och Spanien), samma hälso- och sjukvårdstjänster istället är föremål för mervärdesskatt, vilket innebär att identiska hälso- och sjukvårdstjänster omfattas av olika mervärdesskattesatser, och därför olika rätt till avdrag?
- 4) Är den olikhet i behandlingen som föreligger mellan italienska aktörer inom hälso- och sjukvårdssektorn – däribland Casa di Cura Città di Parma – och aktörer inom hälso- och sjukvårdssektorn i andra medlemsstater i unionen (Belgien, Bulgarien, Tyskland, Grekland, Frankrike och Spanien) vad gäller att de sistnämndas hälso- och sjukvårdstjänster omfattas av mervärdesskatt, och motsvarande rätt till avdrag och/eller återbetalning av erlagd mervärdesskatt för inköp, till skillnad från andra aktörer inom hälso- och sjukvårdssektorn, [förenlig med unionsrätten]?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzgericht (Österrike) den 3 november 2020 – XO mot Finanzamt Waldviertel

(Mål C-574/20)

(2021/C 35/41)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: XO

Motpart: Finanzamt Waldviertel

Tolkningsfrågor

Fråga 1, som avser giltigheten av sekundärrättsliga bestämmelser:

Är artiklarna 4 och 7 i förordning (EG) nr 883/2004 ⁽¹⁾ i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) nr 465/2012 i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) nr 465/2012 ⁽²⁾ (nedan kallad förordning nr 883/2004 eller grundförordningen) giltiga?

Fråga 2

Ska artikel 7 i förordning nr 883/2004, i synnerhet dess rubrik "Upphävande av krav på bosättning" tolkas på så sätt att denna bestämmelse utgör hinder för att de bestämmelser med allmän giltighet i 8a § Familienlastenausgleichsgesetz 1967 (1967 års lag om kompensation för familjeomkostnader) (nedan kallad FLAG), 33 § stycke 3 punkt 2 Einkommensteuergesetz 1988 (1988 års inkomstskattelag) (nedan kallad EStG) och Familienbeihilfe-Kinderabsetzbeitrag-EU-Anpassungsverordnung (förordningen om anpassning av familjebidrag och barnavdrag till unionsrätten) (nedan kallad anpassningsförordningen) som reglerar indexeringen av familjeförmåner i förhållande till nivån på köpkraften i bosättningsstaten har antagits med giltig verkan i den mån som nämnda bestämmelser medför att familjeförmånerna sänks för vissa medlemsstater?

Fråga 3

Ska förbudet mot minskning av kontantförmåner enligt artikel 7 i förordning nr 883/2004 och i synnerhet formuleringen "skall kontantförmåner ... inte minska, ändras, hållas inne, dras in eller förverkas" tolkas på så sätt att denna bestämmelse inte utgör hinder för att de bestämmelser i 8a § FLAG och 33 § stycke 3 punkt 2 EStG som reglerar indexeringen av familjeförmåner i förhållande till nivån på köpkraften i bosättningsstaten har antagits med giltig verkan i den mån som nämnda bestämmelser medför att de aktuella familjeförmånerna höjs?

Frågorna 4 och 5, vilka avser utredningen som låg till grund för lagändringen:

Fråga 4

Ska artiklarna 7 och 67 i förordning nr 883/2004 tolkas och avgränsas från varandra på så sätt att artikel 7 avser en medlemsstats lagstiftande församlings antagande av ett bosättningskrav som en allmän och abstrakt bestämmelse, medan artikel 67 i det enskilda fallet avser den enskilda och konkreta bestämmelsens uppkomst och är direkt riktad till den institution som har ansvaret för dess tillämpning, vilken fastställts enligt avdelning II i grundförordningen?

Fråga 5

Ska artiklarna 67, 68.1 och 68.2 i förordning nr 883/2004 och artikel 60.1 i förordning 987/2009 tolkas på så sätt att de, i likhet med de tidigare bestämmelserna i artiklarna 73 och 76 i förordning nr 1408/71 och artikel 10 i förordning nr 574/72 ska tillämpas gemensamt och således endast ska tolkas i sitt sammanhang, och vilka i förening med principen om förbud mot kumulation av förmåner har som målsättning att den enskilde inte ska gå miste om rättigheter, vilket garanteras enligt artikel 68.1 och 68.2 genom den däri föreskrivna kategoriseringen och prioritetsordningen av de berörda medlemsstaterna och den uttryckliga föreskriften att den behöriga medlemsstat vars lagstiftning är sekundärt tillämplig i förekommande fall ska betala ett tilläggsbelopp, vilket slutligen innebär att en isolerad tolkning av artikel 67 i förordning nr 883/2004 – såsom skett i utredningen – inte är tillåten?

Fråga 6

Ska begreppet "allmän giltighet" av en förordning och formuleringen "[d]en ska till alla delar vara bindande och direkt tillämplig" i artikel 288 andra stycket FEUF tolkas på så sätt att de även medför att de enskilda bestämmelser som antagits av den behöriga institutionen, vilka grundas på bestämmelserna om indexeringen, inte har antagits med giltig verkan och att beslutet som överklagats i målet vid den nationella domstolen formellt inte har någon bindande rättslig verkan (rättskraft)?

Fråga 7

Strider 53 § stycke 1 FLAG i dess lydelse enligt Budgetbegleitgesetz (lag om genomförande av budgeten) av den 29 december 2000, BGBl 1142/2000, och 53 § fjärde stycket FLAG i dess lydelse enligt Budgetbegleitgesetz (lag om genomförande av budgeten) av den 4 december 2018, genom vilka Familienlastenausgleichsgesetz 1967, Einkommensteuergesetz 1988 och Entwicklungshelfergesetz (lagen om utvecklingsbistånd) ändrades, BGBl I 83/2018 mot förbudet att genomföra förordningar i den mening som avses i artikel 288 andra stycket FEUF?

Frågorna 8–12, vilka ska prövas gemensamt:

Fråga 8

Ska kravet på att de berörda personerna ska behandlas på samma sätt som inhemska medborgare enligt artikel 4 i förordning nr 883/2004 och det underliggande diskrimineringsförbudet enligt artikel 45.2 FEUF tolkas på så sätt att dessa endast iaktas om en migrerande arbetstagare likställs med en inhemsk medborgare som befinner sig i en inhemsk situation, och denne således i förväg underrättas om familjeförmånerna och får dessa utbetalda varje månad i förväg enligt 12 § jämförd med 2 och 8 § § FLAG, eller uppfylls kravet på att de berörda personerna ska behandlas på samma sätt som inhemska medborgare om en migrerande arbetstagare likställs med en inhemsk medborgare som, i likhet med den migrerande arbetstagaren, befinner sig i en gränsöverskridande situation enligt 4 § FLAG, vilket dock i sistnämnda fall i enlighet med 4 § stycke 4 FLAG innebär att utbetalningen för ett kalenderår sker årligen och först efter utgången av det aktuella kalenderåret?

Fråga 9

Ska bestämmelsen i artikel 68.2 andra meningen i förordning nr 883/2004, vilken föreskriver att rätten till familjeförmåner med stöd av annan eller andra berörda lagstiftningar ska innehållas upp till det belopp som föreskrivs i lagstiftningen i den stat vars lagstiftning har företräde, tolkas på så sätt att den utgör hinder för ett nationellt förbud mot kumulering av förmåner som den i 4 § stycke 1–3 FLAG, vilka ger Österrike i egenskap av primärt behörig medlemsstat i en situation som den i det aktuella fallet rätt att minska familjeförmånerna med ett belopp som motsvarar "ett motsvarande utländskt bidrag" som beviljas i en annan medlemsstat, eftersom den unionsrättsliga bestämmelsen redan utgör hinder för kumulering av förmåner och förbudet mot kumulering av förmåner enligt 4 § stycke 1–3 FLAG således saknar betydelse?

Fråga 10

Ska bestämmelsen i artikel 68.2 andra meningen i förordning nr 883/2004, vilken föreskriver att rätten till familjeförmåner med stöd av annan eller andra berörda lagstiftningar ska innehållas upp till det belopp som föreskrivs i lagstiftningen i den stat vars lagstiftning har företräde, tolkas på så sätt att den medlemsstat vars lagstiftning är sekundärt tillämplig och som på grund av den unionsrättsliga bestämmelsen ska innehålla de familjeförmåner som den föreskriver i sin nationella lagstiftning, är skyldig att avslå en ansökan av en migrerande arbetstagare eller en familjemedlem eller en person som annars har rätt till förmåner enligt nationell lagstiftning och neka familjeförmåner upp till det belopp som föreskrivs i den stat vars lagstiftning har företräde även om ett rent nationellt synsätt – eventuellt på en annan rättslig grund – skulle innebära att ansökan ska beviljas?

Fråga 11

För det fall att fråga 10 besvaras jakande uppkommer frågan huruvida den medlemsstat vars lagstiftning är sekundärt tillämplig och som enligt unionsrätten ska innehålla de familjeförmåner som den föreskriver i sin nationella lagstiftning men som däremot inte är skyldig att utge ett tilläggsbelopp för den del som överstiger detta förmånsbelopp på grund av att beloppet är för lågt, är skyldig att avslå en ansökan med motiveringen att innehållande enligt artikel 68.2 andra meningen i förordning 88[3]/2004 utgör hinder för att bevilja en rätt till familjeförmåner?

Fråga 12

Ska artikel 68.1 och 68.2 i förordning nr 883/2004 tolkas på så sätt att punkterna 6 och 7 i formulär E411 från Administrativa kommissionen för social trygghet för migrerande arbetare, vilka ska fyllas i av den medlemsstat vars lagstiftning är sekundärt tillämplig, i en situation som den i målet vid den nationella domstolen inte längre uppfyller informationsbehovet för den medlemsstat vars lagstiftning har företräde, eftersom sistnämnda medlemsstat behöver upplysningarna som avses i frågorna 10 och 11 av den andra medlemsstaten, nämligen att denna medlemsstat kommer att verkställa innehållandet enligt artikel 68.2 andra meningen i förordning nr 883/2004, vilket medför att det inte blir nödvändigt att pröva det nationella rättsläget, till vilket även inkomsttalen hör?

Fråga 13

Ska skyldigheten att upphäva nationell lagstiftning som strider mot unionslagstiftning, vilken EU-domstolen utvecklat i fast rättspraxis på grundval av lojalitetsprincipen som följer av artikel 4.3 FEUF, tolkas på så sätt att den även kan tillämpas av Verfassungsgesichtshof på ansökan av den hänskjutande domstolen?

Fråga 14

Ska artikel 267.1 b FEUF vad gäller frågan om giltigheten av sekundäraktsakter, vilken även en hänskjutande domstol som inte är en domstol som dömer i sista instans ska pröva, och den hänskjutande domstolens skyldighet – som är kopplad till giltighetsfrågan – att säkerställa tillämpningen av giltig unionslagstiftning genom att meddela ett interimistiskt beslut om att överklagande till högsta instans inte får ske på grund av unionsrättens företräde, tolkas på så sätt att unionsrätten utgör hinder för nationella bestämmelser som artiklarna 133.4 och 9 B-VG jämförda med 25a § stycke 1–3 VwGG och 30a § stycke 7 VwGG, vilka ger parterna i det nationella administrativa förfarandet rätt att överklaga Verwaltungsgerichts beslut till Verwaltungsgerichtshof genom ett extraordinärt överklagande?

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 465/2012 av den 22 maj 2012 om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 (EUT L 149, 2012, s. 4).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 4 november 2020 – CC mot Pensionsversicherungsanstalt

(Mål C-576/20)

(2021/C 35/42)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: CC

Motpart: Pensionsversicherungsanstalt

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 44.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (¹) tolkas på så sätt att den, redan av den anledningen att pensionssökanden varken hade anställning eller bedrev verksamhet som egenföretagare vid den tidpunkt då perioden för vård av barnet i fråga började beaktas enligt lagstiftningen i den medlemsstat som är behörig att bevilja ålderspension och enligt vars lagstiftning pensionssökanden, med undantag av dessa perioder för vård av barn, under hela sitt yrkesverksamma liv har haft anställning eller bedrivit verksamhet som egenföretagare, utgör hinder för att perioder för vård av barn i andra medlemsstater beaktas av denna medlemsstat?

Om den första frågan besvaras nekande:

2. Ska artikel 44.2 i förordning nr 987/2009 tolkas på så sätt att den medlemsstat som är behörig enligt avdelning II i förordning nr 883/2004 generellt inte beaktar perioder för vård av barn enligt dess lagstiftning, eller inte beaktar dessa perioder i ett konkret fall?

(¹) EUT L 284, 2009, s. 1.